

N:o 63.

Af Herrar **J. Larsson** och **Sven Håkanson**: *Angående inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Venersborg.*

Då till sistlidna årets Riksdag icke mindre än tio motioner afgåfvos om inrättande af Riksbankens afdelningskontor, så var en naturlig följd, med hänsyn till de olika orternas större eller mindre behof af Riksbankens mellankomst för utveckling af industri och företagsamhet, att Banko-Utskottet gerna icke kunde komma till annat resultat än hvad som skedde; — detta vare medgifvet i afseende på frågan i hela dess omfattning vid 1882 års riksdag.

Men då i betraktande tages, att såväl Riksbankens ställning medgifver som det ock är med dess ändamål och fördel förenligt att successivt utvidga sin rörelse genom anläggande af afdelningskontor, der ett redan befintligt eller allt mera framträdande näringslif påkallar ett förökadt rörelsekapital, våga vi med hänsyn till denna omständighet föreslå inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Venersborg, hvilken plats, såsom residensstad, är särdeles lämplig och skall i hög grad icke allenast betjena och underlätta sjelfva stadssamhällets penningrörelse, hvilket samhälles framtid numera är beroende på en allt mer utvecklade industriell verksamhet, utan jemväl Dalsland äfvensom Elfsborgs och Bohuslän — isynnerhet dess norra delar.

Det är en obestriddlig sanning, att i samma mån öppnade kommunikationer väcka orternas inre lifskraft, framträder ock behofvet af ett förökadt rörelsekapital allt känbarare, och beträffande Dalsland, så hafva der befintliga tillgångar för industri och företagsamhet icke kunnat tillgodogöras på ett sätt, som blifvit händelsen, om erforderligt rörelsekapital varit tillgängligt, hvarigenom icke heller de fördelar hittills kommit

orten till del, som den allmänna samfärdseln genom der anlagda jernvägar erbjuder.

Vi vilja härmed icke förneka det tillmötesgående den lånesökande allmänheten rönt å de tvenne uti Venersborg befintliga privatbankernas sida, men det är ett allmänt känt och erkänt förhållande, att privatbankernas verksamhet mera lämpar sig för handelsrörelse än jordbruk och annan industri, hvadan är en naturlig följd, att de icke förmå ingifva sina omnejder den friskhet i närings- och industrilifvet, som det billigare kapitalet kan åstadkomma. Som ett ojäfaktigt vittnesbörd på denna sanning kunna de tio i ämnet till nästlidna årets Riksdag aflemnade motioner med full tillförlit antagas.

Med åberopande af de skäl i tillämpliga delar, som legat till grund för Riksdagens fattade beslut om de på åtskilliga orter redan inrättade afdelningskontoren äfvensom på grund af hvad vi anfört, våga vi vördsamast föreslå,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Venersborg för Elfsborgs län och Dalsland jemte Bohuslän — i synnerhet dess norra del — under de vilkor och bestämmelser, som gälla för öfriga Riksbankens afdelningskontor.

Om denna motions remiss till Banko-Utskottet anhålla

Joh. Larsson.

Sven Håkanson.

Stockholm den 27 Januari 1883.
